

عنوان مقاله:

مقایسه ی خرده مقیاس های سیستم فعال ساز رفتاری تئوری اصلی حساسیت به تقویت گری در بیماران وابسته به مت آمفتامین و مواد اپیوئیدی

محل انتشار:

مجله اصول بهداشت روانی، دوره 19، شماره 6 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیر قادری - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

مرجان عالمی خواه - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت جام، تربت جام، ایران

محمدامین کریمی - کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی، اداره کل زندان ها و اقدامات تامینی و تربیتی استان تهران، تهران، ایران

نگیسا بش کار - کارشناس ارشد روان شناسی، مرکز تحقیقات سوء مصرف و وابستگی مواد، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

امید ساعد - استادیار گروه روان شناسی بالینی، دانشکده ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران

مصطفی غلامی - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

محمدرضا داوودی - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

مراد رسولی آزاد - استادیار گروه روان شناسی بالینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: رابطه ی بین خرده سیستم های فعال ساز رفتاری با وابستگی به مت آمفتامین و اپیوئیدها که شایع ترین مواد مورد سوء مصرف در ایران هستند، هنوز مشخص نشده است. هدف این پژوهش مقایسه ی خرده سیستم های فعال ساز و سیستم بازداری رفتاری در بیماران وابسته به مت آمفتامین و مواد اپیوئیدی با افراد سالم بود. روش کار: در این مطالعه ی مورد-شاهدی، بیماران وابسته به مت آمفتامین و مواد اپیوئیدی (۲۵ نفر در هر گروه) که در شش ماه اول سال ۱۳۹۱ به کلینیک های خودمعرف ترک اعتیاد سطح شهر مشهد برای درمان وابستگی مراجعه کرده بودند با نمونه گیری هدفمند انتخاب شده و با ۲۵ فرد سالم همتا در مقیاس بازداری و فعال سازی رفتاری (BAS/BIS) مقایسه شدند. برای تحلیل داده ها از آزمون مجذور خی، آزمون تحلیل واریانس یک راهه و تحلیل واریانس چندمتغیری استفاده شد. یافته ها: نمرات خرده مقیاس سابق سیستم فعال ساز رفتاری (BAS-DR) در بیماران وابسته به مت آمفتامین بالاتر از اپیوئیدی بود ($P < 0.05$) و بین افراد سالم و دو گروه بیمار، تفاوت معنی داری وجود نداشت ($P = 0.05$). نمرات سومین خرده مقیاس سیستم فعال ساز رفتار یعنی تنوع طلبی (BAS-FS) در بیماران وابسته به مواد اپیوئیدی کمتر از افراد سالم بود ($P < 0.05$) و تفاوتی بین افراد سالم و وابسته به مت آمفتامین وجود نداشت ($P = 0.05$).

کلمات کلیدی:

حساسیت به تقویت، سیستم فعال ساز رفتاری، مت آمفتامین، مواد اپیوئیدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

